

[Anne Grete Holmsgård]

hun var lovlig stor i slaget. Hun nævnte en række tal fra Københavns kommune og sagde udtrykkeligt, at der var tale om et akut behov. I bemærkningerne til lovforslaget står der klart og tydeligt, at der er over 100.000 på venteliste, og det skønnes, at der heraf er over 50.000, der har et akut behov. Den undersøgelse er også foretaget af Børn og Unge, og den er foretaget i sommeren 1979.

I den forbindelse vil jeg da godt knytte en kommentar til det, hr. Knud Lind sagde, nemlig at det har vist sig rundt omkring i adskillige kommuner, at der er mange tilfælde, hvor forældrene har skrevet deres børn op på forskellige ventelister. Det er sådan, at der faktisk er indført regler for, at det ikke kan lade sig gøre, men det kan da godt være, at de regler ikke bliver overholdt. Jeg ved ikke, om hr. Knud Lind har foretaget en nøjere undersøgelse heraf.

Jeg vil gerne takke for den positive modtagelse fra SFs side; den havde jeg sådan set også regnet med på forhånd, fordi jeg mener, vi har en temmelig ens opfattelse af spørgsmålet om de manglende daginstitutionspladser.

Til fru Lone Dybkjær vil jeg sige, at det er da rigtigt, at det vil være dyrt at gennemføre dette, og vi har ikke foretaget nogen udregninger over det. Men man kan jo spørge i socialudvalget, om socialministeriet vil komme med en udregning over, hvad det vil koste. Jeg mener nu stadig væk, det er et spørgsmål om en politisk prioritering. Fru Lone Dybkjær er øjensynlig ikke enig hverken med socialdemokratiet eller med venstre-socialisterne i, at man nødvendigvis skal have en udbygning af daginstitutionsområdet. Jeg mener da, at der klart ligger en masse problemer, hvoraf man f. eks. kunne løse en hel del ved at lave en bedre barselorlov. Jeg mener også, at man kunne løse en hel del ved at få en generel arbejdstidsnedsættelse, men jeg mener, det er meget vigtigt, at det ikke skal ske på økonomisk bekostning af den enkelte familie, for jeg tvivler meget på, at børnene har bedre af at gå hjemme i en familie, der er plaget af sociale og økonomiske problemer, end de har af at gå i en daginstitution.

Jeg vil godt til sidst sige noget om hele problematikken omkring daginstitutioner og børn og indholdet i daginstitutionerne. Jeg mener, at det alt for mange gange er blevet

fremhævet, uden at der er dokumentation for det, at børnene ikke har godt af at være i daginstitution. Jeg har aldrig nogen sinde set den dokumentation fremført.

Men det er da klart, at hvis man bliver ved med at fremføre denne argumentation og man samtidig bliver ved med at stramme reglerne, overbelægge daginstitutionerne og presse personalet, kan det blive en selvopfyldende profeti i sidste ende.

Jeg har tidligere i et spørgsmål til socialministeren udbedt mig et svar på, hvad man faktisk forsøger at gøre på dette område, og især, hvad man ønsker at gøre med hensyn til forældreindflydelse i daginstitutionerne, fordi det netop er en af de måder, man kan styrke samarbejdet mellem pædagogerne og forældrene på.

Jeg synes, jeg har fået et meget uldent svar på det. Jeg havde selv bedt om en kommentar til forslaget fra socialstyrelsens eget udvalg om, at man har et møde om måneden til forældresamarbejde. Det mener jeg ikke er for meget, og jeg vil være glad for at få et uddybet svar på, hvad det er for nogle principper man vil udarbejde den nye bekendtgørelse efter.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Det sidste spørgsmål stillet af ordføreren for VS tror jeg falder uden for det lovforslag, vi behandler her i dag, så det skal jeg lade ligge.

Fru Lilli Gyldenkilde havde opfattet korrekt, at jeg mente, det fortsat burde være en kommunal afgørelse, og at jeg ikke på den baggrund kunne støtte det forslag, der her er fremme. Fru Lilli Gyldenkilde spørger mig så, om det nu betyder, at man lader kommunerne selv træffe denne afgørelse, og man anede hos fru Lilli Gyldenkilde en mistanke om, at sådan var det nok ikke. Jeg mener ikke, der er nogen initiativer, der tager sigte på, at man vil blande sig i den prioritering, der foretages i kommunen, men det er selvfølgelig ikke ensbetydende med, at man ikke set ud fra en økonomisk synsvinkel sammen med kommunerne vil fastlægge nogle økonomiske rammer.

Det, vi diskuterer her i dag, er, om vi fra centralt hold skal fastlægge, hvad kommunerne skal prioritere først, og da er jeg ikke tilhænger af, at vi skal gå så langt som fore-